

INFORMATOR EDUKACJI PRAWNEJ 2020

Problem alkoholowy

Skutki choroby alkoholowej dotyczą nie tylko samego nałogowca, ale całą rodzinę. Choć pije jedna osoba, cierpią wszyscy domownicy. Problem alkoholowy jest źródłem takich negatywnych zjawisk jak chroniczny stres, przemoc, problemy finansowe, problemy z prawem czy pogorszenie relacji międzyludzkich.

W poradniku szczegółowo omówiono narzędzia i procedury dostępne w ramach funkcjonującego obecnie systemu rozwiązywania problemów alkoholowych.

Wydawca:

Stowarzyszenie Wspierania Aktywności Obywatelskiej „Civis sum”

al. Niepodległości 7a/2, 65-048 Zielona Góra

tel. 68 454 82 47

e-mail: civis-sum@civis-sum.org.pl

www.civis-sum.org.pl

Opracowanie i redakcja:

Agnieszka Piętak

Stan prawny na 31 lipca 2020 r.

ISBN: 978-83-955268-7-9

Niniejsza publikacja została opracowana przez Stowarzyszenie Wspierania Aktywności Obywatelskiej CIVIS SUM ze środków przekazanych przez Powiat Żagański na podstawie umów o powierzenie realizacji zadania publicznego pn. "Prowadzenie punktu nieodpłatnej pomocy prawnej oraz realizacja zadań z zakresu edukacji prawnej w powiecie żagańskim w 2020 r." oraz "Prowadzenie punktu nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego oraz realizacja zadań z zakresu edukacji prawnej w powiecie żagańskim w 2020 r."

Publikacja jest elementem działań z zakresu edukacji prawnej realizowanych przez Stowarzyszenie CIVIS SUM we współpracy z Powiatem Żagańskim, zmierzających do zwiększenia świadomości prawnej społeczeństwa. Publikacja stanowi realizację zapisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz.U. z 2019 poz. 294 t.j.).

Spis treści

Spis treści	4
Poddanie leczeniu odwykowemu	6
Świadczenia zdrowotne i pomoc psychologiczna dla członków rodziny osoby uzależnionej	6
Wniosek o wszczęcie postępowania w stosunku do osoby nadużywającej alkoholu	8
Zobowiązanie do poddania się leczeniu w stacjonarnym lub niestacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego	10
Przymusowe doprowadzenie na rozprawę, badania lub obserwację	11
Nadzór kuratora sądowego	12
Poddanie leczeniu odwykowemu	13
Czas trwania obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu	14
Ubezłasnowolnienie całkowite osoby uzależnionej od alkoholu	15
Legalność skierowania i przebywania w zakładach leczniczych lub domach pomocy społecznej osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu	16
Leczenie odwykowe nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich	19
Leczenie odwykowe i rehabilitacja osób uzależnionych od alkoholu osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych	19

Izby wytrzeźwień	20
Doprowadzenie do izby wytrzeźwień lub placówki, podmiotu leczniczego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu	21
Procedura przyjęcia do izby wytrzeźwień lub placówki o zatrzymaniu w jednostce Policji	24
Możliwość zastosowania przymusu bezpośredniego	26
Zwolnienie osoby przyjętej z izby wytrzeźwień, placówki lub z jednostki Policji	30
Odpłatność za pobyt w izbie wytrzeźwień, placówce lub jednostce Policji	31
Przetwarzanie danych dotyczących osób nadużywających alkoholu oraz członków ich rodzin	32
Punkty nieodpłatnej pomocy prawnej, poradnictwa obywatelskiego oraz nieodpłatnej mediacji na terenie powiatu żagańskiego	34
Placówki wsparcia i poradnictwa dla osób i rodzin dotkniętych problemem alkoholowym - powiat żagański	36
Placówki wsparcia i poradnictwa dla osób i rodzin dotkniętych problemem alkoholowym - województwo lubuskie..	41

Poddanie leczeniu odwykowemu

Choć poddanie się leczeniu odwykowemu jest dobrowolne, ustawodawca przewidział również wyjątki od tej zasady.

Leczenie odwykowe osób uzależnionych od alkoholu prowadzi się w zakładach leczniczych podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju świadczenia stacjonarne i całodobowe oraz ambulatoryjne w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej.

Od osób uzależnionych od alkoholu nie pobiera się opłat za świadczenia w zakresie leczenia odwykowego udzielane przez zakłady lecznicze.

Świadczenia zdrowotne i pomoc psychologiczna dla członków rodziny osoby uzależnionej

Członkowie rodziny osoby uzależnionej od alkoholu, dotknięci następstwami nadużywania alkoholu przez osobę uzależnioną, mają prawo uzyskania nieodpłatnych świadczeń zdrowotnych w podmiotach leczniczych w zakresie terapii i rehabilitacji współuzależnienia oraz profilaktyki.

Ponadto dzieci osób uzależnionych od alkoholu, dotknięte następstwami nadużywania alkoholu przez rodziców, uzyskują bezpłatnie pomoc psychologiczną i socjoterapeutyczną w podmiotach leczniczych i poradniach specjalistycznych, a także placówkach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych.

Ważne!

Pomoc niesiona dzieciom przez osoby lub instytucje może być udzielona wbrew woli rodziców lub opiekunów będących w stanie nietrzeźwym.

Osoby, które w związku z nadużywaniem alkoholu:

- powodują rozkład życia rodzinnego,
- demoralizację małoletnich,
- uchylają się od obowiązku zaspokajania potrzeb rodziny albo
- systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny,

gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych właściwa według miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, której postępowanie dotyczy kieruje się na badanie przez biegłego w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego.

Skierowanie na badanie przez komisję może nastąpić zarówno na wniosek osoby uzależnionej lub z własnej inicjatywy komisji.

**Wniosek
o wszczęcie postępowania
w stosunku do osoby
nadużywającej alkoholu**

Wnioskodawca:

.....
(miejsowość, data)

.....
(imię i nazwisko lub nazwa instytucji)

.....
(adres)

.....
(telefon)

Gminna Komisja Rozwiązywania
Problemów Alkoholowych w

9

Wniosek o wszczęcie postępowania w stosunku do osoby nadużywającej alkoholu

Zwracam się z prośbą o podjęcie przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w postępowania zmierzającego do orzeczenia wobec
(imię i nazwisko osoby nadużywającej alkoholu)

zamieszkałego w
(adres osoby nadużywającej alkoholu)

data i miejsce urodzenia: imiona rodziców: będącego moim/moją
(podać stopień pokrewieństwa/rodzaj łączącej relacji)

obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu.

Uzasadnienie

.....
.....
.....
.....
(należy opisać przyczyny skierowania wniosku)

.....
Podpis wnioskodawcy

Zobowiązanie do poddania się leczeniu w stacjonarnym lub niestacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego

Osoby, które w związku z nadużywaniem alkoholu powodują rozkład życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchylają się od obowiązku zaspokajania potrzeb rodziny albo systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny - jeżeli uzależnione są od alkoholu, zobowiązać można do poddania się leczeniu w stacjonarnym lub niestacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego.

O zastosowaniu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego orzeka sąd rejonowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, której postępowanie dotyczy, w postępowaniu nieprocesowym.

Postępowanie sądowe dotyczące obowiązku poddania się leczeniu jest wszczynane na wniosek:

- gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych lub
- prokuratora.

Do wniosku dołącza się zebraną dokumentację wraz z opinią biegłego - jeżeli badanie przez biegłego zostało przeprowadzone.

W razie gdy w stosunku do osoby, której dotyczy postępowanie, brak jest opinii biegłego w przedmiocie uzależnienia od alkoholu, sąd zarządza poddanie tej osoby odpowiednim badaniom. Sąd może również - jeżeli na podstawie opinii biegłego uzna to za niezbędne - zarządzić oddanie badanej osoby pod obserwację w zakładzie leczniczym na czas nie dłuższy niż 2 tygodnie. W wyjątkowych wypadkach, na wniosek zakładu, sąd może termin ten przedłużyć do 6 tygodni. Przed wydaniem postanowienia sąd wysłuchuje osobę, której postępowanie dotyczy. Na postanowienie zarządzające oddanie pod obserwację do zakładu przysługuje zażalenie.

W razie zarządzenia przez sąd badania przez biegłego lub oddania pod obserwację w zakładzie leczniczym osoba, której postępowanie dotyczy, obowiązana jest poddać się badaniom psychologicznym i psychiatrycznym oraz zabiegom niezbędnym do wykonania podstawowych badań laboratoryjnych pod warunkiem, że są dokonywane przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje zawodowe z zachowaniem wskazań wiedzy lekarskiej i nie zagrażają zdrowiu tej osoby.

Ważne!

Orzeczenie o obowiązku poddania się leczeniu zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie miesiąca od dnia wpływu wniosku.

Przymusowe doprowadzenie na rozprawę, badania lub obserwację

W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawę lub uchylania się od zarządzonego poddania się badaniu przez biegłego albo obserwacji w zakładzie leczniczym sąd może zarządzić przymusowe doprowadzenie przez organ Policji. Jeżeli zarządzenie przymusowego doprowadzenia dotyczy żołnierza, wykonuje je Żandarmeria Wojskowa lub wojskowy organ porządkowy.

Sąd może zarządzić przeprowadzenie przez kuratora sądowego wywiadu środowiskowego w celu ustalenia okoliczności wskazujących na nadużywanie alkoholu przez osobę, której postępowanie dotyczy, oraz zakłócania przez nią spokoju lub porządku publicznego, a także jej relacji w rodzinie, zachowania się w stosunku do małoletnich i stosunku do pracy.

Nadzór kuratora sądowego

Orzekając o obowiązku poddania się leczeniu sąd może ustanowić na czas trwania tego obowiązku nadzór kuratora sądowego. Osoba, wobec której ustanowiony został nadzór, ma obowiązek stawiania się na wezwanie sądu lub kuratora sądowego i wykonywania ich poleceń, dotyczących takiego postępowania w okresie nadzoru, które może się przyczynić do skrócenia czasu trwania obowiązku poddania się leczeniu. Nadzór sprawuje kurator sądowy wykonujący orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich.

Sprawowanie nadzoru w takich przypadkach powierza się kuratorowi sądowemu mającemu odpowiednie przygotowanie w zakresie postępowania z osobami uzależnionymi od alkoholu. Powierzenie następuje niezwłocznie po otrzymaniu orzeczenia do wykonania.

Kurator sądowy, sprawując nadzór nad osobą, w stosunku do której został orzeczony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, organizuje i prowadzi działania mające na celu pomoc osobie zobowiązanej w osiągnięciu celów leczenia.

Sprawując nadzór nad osobą, w stosunku do której został orzeczony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, kurator sądowy w szczególności:

- podejmuje działania niezbędne do tego, aby osoba zobowiązana do poddania się leczeniu odwykowemu zastosowała się do orzeczenia sądu,
- utrzymuje systematyczny kontakt z osobą zobowiązaną do poddania się leczeniu odwykowemu oraz udziela jej niezbędnej pomocy w rozwiązywaniu trudności życiowych, a zwłaszcza w rozpoczęciu i kontynuowaniu leczenia odwykowego,
- zaznajamia się z wynikami leczenia odwykowego oraz współdziała z zakładem lecznictwa odwykowego w celu osiągnięcia celów leczenia odwykowego,

Poddanie leczeniu odwykowemu

Sąd wzywa osobę, w stosunku do której orzeczony został prawomocnie obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, do stawienia się dobrowolnie w oznaczonym dniu we wskazanym zakładzie lecznictwa odwykowego w celu poddania się leczeniu, z zagrożeniem zastosowania przymusu w wypadku uchylenia się od wykonania tego obowiązku. Osoba, w stosunku do której orzeczony został obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, związanemu z pobytem w stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego, nie może opuszczać terenu tego zakładu bez zezwolenia kierownika zakładu.

Osoby zobowiązane przez Sąd do poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego, są przyjmowane na leczenie poza kolejnością do wykorzystania limitu miejsc stanowiących 20% ogółu miejsc przeznaczonych do leczenia odwykowego w danym zakładzie leczniczym.

W stosunku do osoby uchylającej się od wykonania obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu, Sąd zarządza przymusowe doprowadzenie do zakładu leczniczego przez organ Policji lub – w przypadku żołnierza - przez Żandarmerię Wojskową lub wojskowy organ porządkowy. Policja, Żandarmeria Wojskowa i wojskowy organ porządkowy, wykonując zarządzenie przymusowego doprowadzenia, ma prawo do zatrzymania osoby tylko w niezbędnych wypadkach i na czas konieczny do wykonania tego zarządzenia.

W przypadku przymusowego doprowadzenia doprowadzanej odbiera się przedmioty, których użycie mogłoby spowodować samouszkodzenie albo zagrożić życiu lub zdrowiu innej osoby. Osoba doprowadzana jest obowiązana stosować się do poleceń funkcjonariusza Policji niezbędnych do dokonania doprowadzenia. Wobec osoby doprowadzanej, która stawia opór lub jest agresywna, może być zastosowany przymus bezpośredni w formie przytrzymania lub unieruchomienia.

Osoba doprowadzana, będąca w stanie nietrzeźwości, może być umieszczona na czas do wytrzeźwienia w izbie wytrzeźwień albo w jednostce Policji. Po wytrzeźwieniu osoby doprowadzanej Policja wykonuje zarządzenie sądu.

Fakt doprowadzenia winien zostać potwierdzony przez podmiot wskazany w zarządzeniu sądu. W przypadku braku możliwości wykonania zarządzenia sądu organ Policji zawiadamia o tym właściwy sąd.

Czas trwania obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu

Obowiązek poddania się leczeniu trwa tak długo, jak tego wymaga cel leczenia, nie dłużej jednak niż 2 lata od chwili uprawomocnienia się postanowienia. W czasie trwania obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu sąd może na wniosek osoby, w stosunku do której został orzeczony prawomocnie obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu lub kuratora sądowego, po zasięgnięciu opinii kierownika podmiotu leczniczego albo na jego wniosek, zmieniać postanowienia w zakresie rodzaju zakładu leczenia odwykowego.

W czasie trwania obowiązku poddania się leczeniu stacjonarny zakład leczący może ze względów leczniczych skierować osobę zobowiązaną do innego zakładu w celu kontynuowania leczenia odwykowego, powiadamiając o tym sąd.

O ustaniu obowiązku poddania się leczeniu przed upływem okresu wskazanego 2 lat od chwili uprawomocnienia się postanowienia decyduje sąd na wniosek osoby zobowiązanej, zakładu leczącego, kuratora sądowego, prokuratora lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii zakładu, w którym osoba leczona przebywa.

W czasie trwania obowiązku poddania się leczeniu Sąd może zarządzić przeprowadzenie przez kuratora sądowego wywiadu środowiskowego w celu ustalenia okoliczności wskazujących na nadużywanie alkoholu przez osobę, której postępowanie dotyczy,

oraz zakłócania przez nią spokoju lub porządku publicznego, a także jej relacji w rodzinie, zachowania się w stosunku do małoletnich i stosunku do pracy.

Ważne!

W wypadku ustania obowiązku poddania się leczeniu ponowne zastosowanie tego obowiązku wobec tej samej osoby nie może nastąpić przed upływem 3 miesięcy od jego ustania.

15

Ubezważnowolnienie całkowite osoby uzależnionej od alkoholu

Sąd, który nałożył na osobę uzależnioną od alkoholu obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, jeśli uzna, że na skutek takiego uzależnienia zachodzi potrzeba całkowitego ubezważnowolnienia tej osoby - zawiadamia o tym właściwego prokuratora. W razie orzeczenia ubezważnowolnienia sąd opiekuńczy, określając sposób wykonywania opieki, orzeka o umieszczeniu tej osoby w domu pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu, chyba że zachodzi możliwość objęcia tej osoby inną stałą opieką.

Osoba przyjęta do domu pomocy społecznej podlega okresowym badaniom stanu zdrowia w zakresie uzasadniającym jej pobyt w domu pomocy społecznej. Badania przeprowadza się co najmniej raz na 6 miesięcy.

Osoba przyjęta do domu pomocy społecznej, w tym również osoba ubezważnowolniona, jej przedstawiciel ustawowy, małżonek, krewni w linii prostej, rodzeństwo oraz osoba sprawująca nad nią faktyczną opiekę, mogą występować do sądu opiekuńczego z wnioskiem o zmianę orzeczenia o przyjęciu do domu pomocy społecznej. Z wnioskiem tym może

wystąpić także kierownik domu pomocy społecznej, jeżeli uzna, że zmieniły się okoliczności uzasadniające orzeczenie o przyjęciu osoby do domu pomocy społecznej.

Legalność skierowania i przebywania w zakładach leczniczych lub domach pomocy społecznej osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu

Sędzia ma prawo wstępu o każdej porze do zakładu leczniczego i domu pomocy społecznej w celu kontroli legalności skierowania i przebywania w takim zakładzie lub domu osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, oraz warunków, w jakich osoby te przebywają. Kontrolę legalności skierowania i przebywania w zakładach leczniczych lub domach pomocy społecznej osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu, oraz warunków, w jakich osoby te przebywają, sprawuje sędzia wyznaczony przez prezesa sądu okręgowego, w którego okręgu zakład leczniczy albo dom pomocy społecznej się znajduje.

Kontrola taka obejmuje w szczególności:

- prawidłowość dokumentacji stanowiącej podstawę skierowania i przebywania w zakładzie leczniczym albo domu pomocy społecznej osób, na które został nałożony obowiązek poddania się leczeniu odwykowemu,
- przestrzeganie praw i obowiązków osób przebywających w zakładzie leczniczym albo domu pomocy społecznej, zwłaszcza w zakresie, w jakim naruszenie tych praw może pociągnąć za sobą odpowiedzialność karną lub dyscyplinarną,
- organizowanie czasu wolnego osób przebywających w zakładzie leczniczym albo domu pomocy społecznej, a zwłaszcza zajęć kulturalno-oświatowych i rekreacyjnych,

- działalność kierownika podmiotu leczniczego albo kierownika domu pomocy społecznej w zakresie współpracy z sądem i kuratorami sądowymi sprawującymi nadzór nad osobami przebywającymi w tych podmiotach,
- współdziałanie kierownika podmiotu leczniczego albo kierownika domu pomocy społecznej z organami samorządu terytorialnego w udzielaniu niezbędnej pomocy osobom poddanym leczeniu odwykowemu oraz w miarę potrzeby ich rodzinom,
- współdziałanie kierownika podmiotu leczniczego albo kierownika domu pomocy społecznej z organizacjami społecznymi, zakładami pracy oraz rodzinami osób poddanych leczeniu odwykowemu,
- prawidłowość i terminowość załatwiania skarg i wniosków osób przebywających w zakładzie leczniczym albo domu pomocy społecznej.

O przystąpieniu do czynności kontrolnych sędzia niezwłocznie zawiadamia kierownika podmiotu leczniczego albo kierownika domu pomocy społecznej. W toku sprawowanej kontroli sędzia udziela, w miarę potrzeby, odpowiedniej pomocy, zwłaszcza w zakresie wykładni i stosowania przepisów prawa.

Po zakończeniu kontroli sędzia zapoznaje z jej wynikami kierownika podmiotu leczniczego albo kierownika domu pomocy społecznej, umożliwiając ustosunkowanie się do dokonanych ustaleń oraz do propozycji zaleceń pokontrolnych. W miarę potrzeby kierownik organizuje naradę pokontrolną, w której mogą brać również udział inni pracownicy podmiotu leczniczego albo domu pomocy społecznej. O terminie i przedmiocie narady pokontrolnej kierownik zawiadamia organ sprawujący nadzór nad podmiotem leczniczym albo domem pomocy społecznej.

Z przebiegu kontroli sędzia sporządza sprawozdanie. Sprawozdanie zawiera: dane dotyczące zakresu kontroli, oceny sposobu wykonania zaleceń związanych z poprzednią kontrolą, zwięzłe ustalenia wyników przeprowadzonej kontroli, informację o ustosunkowaniu się kierownika podmiotu leczniczego albo

kierownika domu pomocy społecznej do tych ustaleń oraz wydane zalecenia pokontrolne. Sprawozdanie przechowuje się we właściwym sądzie okręgowym. Prezes sądu okręgowego przesyła odpis sprawozdania w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli kierownikowi podmiotu leczniczego albo kierownikowi domu pomocy społecznej oraz organowi sprawującemu nadzór nad danym podmiotem albo domem.

W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działalności zakładu leczniczego albo domu pomocy społecznej, prezes sądu okręgowego przesyła odpis sprawozdania ministrowi właściwemu do spraw zdrowia albo właściwemu wojewodzie - w przypadku kontroli w domu pomocy społecznej.

Kierownik podmiotu leczniczego albo kierownik domu pomocy społecznej lub organ sprawujący nadzór nad danym podmiotem może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania, zgłosić prezesowi sądu okręgowego zastrzeżenia lub wnioski dotyczące ustaleń i zaleceń pokontrolnych.

Na żądanie sędziego kierownik podmiotu leczniczego albo kierownik domu pomocy społecznej lub organ sprawujący nadzór nad danym podmiotem składa, w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania, informację dotyczącą zakresu i sposobu wykonania zaleceń pokontrolnych.

W celu zapewnienia prawidłowego sprawowania kontroli oraz właściwego wykonywania zaleceń pokontrolnych prezes sądu okręgowego może organizować narady z udziałem sędziów sprawujących kontrolę podmiotów leczniczych i domów pomocy społecznej, z udziałem kierowników tych podmiotów i domów.

Leczenie odwykowe nieletnich umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich

Leczenie odwykowe nieletnich uzależnionych od alkoholu odbywa się w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich. Leczenie takie prowadzi się dostępnymi metodami i środkami, zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy, przez osoby legitymujące się posiadaniem fachowych kwalifikacji do ich stosowania oraz działania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych.

Nieletni uzależnieni od alkoholu umieszczeni w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, mają obowiązek poddania się zarządnemu leczeniu odwykowemu. Leczenie odwykowe zarządza dyrektor zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich w stosunku do małoletniego za zgodą przedstawiciela ustawowego, a w razie jej braku, jak również w stosunku do osoby pełnoletniej - za zezwoleniem sądu wykonującego orzeczenie, wydanym po zasięgnięciu opinii biegłego.

Leczenie odwykowe i rehabilitacja osób uzależnionych od alkoholu osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych

W zakładach karnych i aresztach śledczych prowadzi się leczenie odwykowe i rehabilitację osób uzależnionych od alkoholu osadzonych w tych jednostkach oraz działania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych.

Izby wytrzeźwień

Do zadań izby wytrzeźwień należy:

- sprawowanie opieki nad osobami w stanie nietrzeźwości,
- wykonywanie wobec osób w stanie nietrzeźwości zabiegów higieniczno-sanitarnych,
- udzielanie osobom w stanie nietrzeźwości pierwszej pomocy,
- prowadzenie detoksykacji, jeżeli izba wytrzeźwień posiada odpowiednie pomieszczenie, urządzenia, wyposażenie i wykwalifikowany personel,
- informowanie osób przyjętych do izby wytrzeźwień o szkodliwości spożywania alkoholu oraz motywowanie ich do podjęcia leczenia odwykowego,
- współpraca z właściwymi gminnymi komisjami rozwiązywania problemów alkoholowych, zakładami leczniczymi oraz innymi instytucjami i organizacjami, których działalność ma na celu przeciwdziałanie problemom alkoholowym i ich skutkom.

Ewidencja i dokumentacja osób doprowadzonych do izby wytrzeźwień

Izba wytrzeźwień lub placówka prowadzi ewidencję i dokumentację osób do niej doprowadzonych.

W ramach prowadzonej dokumentacji izba wytrzeźwień lub placówka może przetwarzać dane osób doprowadzonych w zakresie:

- informacji pozwalających na ustalenie ich tożsamości obejmujących:
 - imię, nazwisko, imiona rodziców,
 - nazwę i numer dokumentu tożsamości,
 - datę i miejsce urodzenia lub wiek,
 - numer PESEL, jeżeli posiada,
 - stan cywilny,

- adres zamieszkania lub miejsce pobytu,
- stanu zdrowia, w tym o udzielonych im świadczeniach zdrowotnych,
- nałogów,
- sytuacji społecznej i rodzinnej.

Do dokumentacji dotyczącej stanu zdrowia osoby doprowadzonej oraz informacji o udzielonych jej świadczeniach zdrowotnych, w zakresie dotyczącym jej prowadzenia, udostępniania i przechowywania stosuje się odpowiednio przepisy [ustawy](#) z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, z wyłączeniem obowiązku jej prowadzenia w postaci elektronicznej.

Doprowadzenie do izby wytrzeźwień lub placówki, podmiotu leczniczego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu

Doprowadzenie do izby wytrzeźwień lub placówki, podmiotu leczniczego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu może być zastosowane w stosunku do osób w stanie nietrzeźwości, które:

- swoim zachowaniem dają powód do zgorszenia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy,
- znajdują się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo
- zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób.

W razie braku izby wytrzeźwień lub placówki, doprowadzenie następuje do jednostki Policji.

Funkcjonariusz Policji lub strażnik straży gminnej doprowadzający osobę w stanie nietrzeźwości do izby wytrzeźwień lub placówki, jednostki Policji, podmiotu leczniczego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu, sporządza protokół doprowadzenia zawierający:

- imię i nazwisko, jednostkę, a także numer służbowy doprowadzającego,
- datę i godzinę doprowadzenia,
- miejsce i okoliczności oraz opis interwencji,
- imię i nazwisko, imiona rodziców osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji oraz wiek tej osoby,
- rodzaj i numer dokumentu tożsamości oraz rysopis osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji,
- adres zamieszkania lub miejsce pobytu osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji,
- opis zachowania osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji w czasie interwencji i transportu, z uwzględnieniem okoliczności uniemożliwiających doprowadzenie do miejsca zamieszkania lub pobytu,
- wykaz przedmiotów posiadanych przez osobę doprowadzoną do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji,
- informacje o okolicznościach będących podstawą przyjęcia do izby wytrzeźwień, placówki albo jednostki Policji,
- dyspozycję co do dalszego postępowania z osobą doprowadzoną do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji po wytrzeźwieniu,
- miejsce doprowadzenia oraz decyzję dyrektora izby wytrzeźwień, kierownika placówki albo komendanta jednostki Policji o przyjęciu lub odmowie przyjęcia.

W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do tożsamości osoby doprowadzonej dane tej osoby niezwłocznie sprawdza i potwierdza osoba dokonująca doprowadzenia.

O przyjęciu do izby wytrzeźwień lub placówki albo o zatrzymaniu w jednostce Policji zawiadamia się niezwłocznie:

- w przypadku małoletnich - ich rodziców lub opiekunów oraz sąd opiekuńczy,
- w przypadku innych osób - na ich żądanie, wskazane przez nie osoby.

Ważne!

Osoba doprowadzona do izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji pozostaje tam aż do wytrzeźwienia, nie dłużej niż 24 godziny. Osoby do lat 18 umieszcza się w odrębnych pomieszczeniach, oddzielnie od osób dorosłych.

Osobie doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki, jednostki Policji, podmiotu leczniczego, w warunkach przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce doprowadzenia. W zażaleniu osoba doprowadzona może domagać się zbadania zasadności i legalności doprowadzenia, jak również decyzji o przyjęciu albo zatrzymaniu oraz prawidłowości ich wykonania. W przypadku gdy zażalenie składa się za pośrednictwem izby wytrzeźwień lub placówki albo jednostki Policji, podmiot ten przekazuje zażalenie niezwłocznie sądowi. Do rozpoznania zażalenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego. Skarżący ma prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu. W przypadku stwierdzenia bezzasadności lub nielegalności doprowadzenia, przyjęcia albo zatrzymania, albo poważnych nieprawidłowości związanych z ich wykonywaniem sąd zawiadamia o tym prokuratora i przełożonego doprowadzającego albo przełożonego osób dokonujących przyjęcia albo zatrzymania.

Procedura przyjęcia do izby wytrzeźwień lub placówki o zatrzymaniu w jednostce Policji

Podstawą przyjęcia osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień, placówki lub jednostki Policji jest **wynik badania na zawartość alkoholu w organizmie tej osoby wskazujący na stan nietrzeźwości**. Badanie takie przeprowadza się za zgodą osoby doprowadzonej do izby wytrzeźwień, placówki lub jednostki Policji.

24

Ważne!

Zgodnie z art. 115 §16 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W przypadku braku zgody na przeprowadzenie badania zawartości alkoholu w organizmie, osobę doprowadzoną przyjmuje się do izby wytrzeźwień lub placówki albo zatrzymuje się w jednostce Policji wyłącznie w przypadku występowania symptomów wskazujących na stan nietrzeźwości, potwierdzonych pisemnie przez lekarza lub felczera izby wytrzeźwień lub placówki, a w przypadku osób doprowadzonych do jednostki Policji - przez upoważnionego funkcjonariusza Policji.

Osoba doprowadzona do izby wytrzeźwień lub placówki jest poddawana niezwłocznie badaniom lekarskim.

Osoba doprowadzona do izby wytrzeźwień lub placówki może zostać poddana badaniu również w przypadku braku zgody na jego przeprowadzenie, jeżeli jej zachowanie wskazuje na to, że może ona zagrażać swojemu życiu lub zdrowiu albo życiu lub zdrowiu innych osób, lub jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba udzielenia jej niezbędnych świadczeń zdrowotnych.

Osobie doprowadzonej do izby wytrzeźwień lub placówki podaje się, jeżeli wymaga tego jej stan zdrowia, produkty lecznicze, zawarte w wykazie produktów leczniczych oraz wyrobów medycznych, które są stosowane w izbach wytrzeźwień i placówkach (określone w rozporządzeniu Ministra właściwego do spraw zdrowia).

Natomiast w przypadku, gdy osoba doprowadzona wymaga hospitalizacji, niezwłocznie przewozi się ją do podmiotu leczniczego. Transport, w zależności od stanu zdrowia tej osoby, wykonują jednostki Policji, straż gminna, podmioty wykonujące transport sanitarny lub zespoły ratownictwa medycznego. Osobę przyjętą do izby wytrzeźwień lub placówki poddaje się, za jej zgodą, detoksykacji.

O przyjęciu lub odmowie przyjęcia do izby wytrzeźwień lub placówki albo zatrzymaniu w jednostce Policji decyduje odpowiednio:

- dyrektor izby wytrzeźwień,
- kierownik placówki,
- komendant jednostki Policji.

Dyrektor izby wytrzeźwień, kierownik placówki oraz komendant jednostki Policji mogą upoważnić inne osoby do podejmowania decyzji o przyjęciu lub odmowie przyjęcia do izby wytrzeźwień lub placówki albo zatrzymaniu w jednostce Policji.

Osobie przyjętej albo zatrzymanej w jednostce Policji odbiera się środki pieniężne lub inne przedmioty i przekazuje do depozytu.

W razie powzięcia przez pracownika izby wytrzeźwień lub placówki podejrzenia, że osoba doprowadzona popełniła przestępstwo lub stwierdzenia u tej osoby:

- uszkodzenia ciała,
- posiadania broni,
- posiadania narzędzi lub innych przedmiotów, co do których może zachodzić podejrzenie, że służyły lub mogą być przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzą z przestępstwa, oraz w razie powstania innych okoliczności uzasadniających podejrzenie, że popełniono przestępstwo

- izba lub placówka zawiadamia niezwłocznie jednostkę Policji, podając termin, do którego osoba będzie przebywać w izbie lub placówce.

Osoba małoletnia doprowadzona do izby wytrzeźwień, placówki lub jednostki Policji może być zwolniona, niezwłocznie po udzieleniu jej niezbędnych świadczeń zdrowotnych - na pisemny wniosek rodziców lub opiekunów.

Możliwość zastosowania przymusu bezpośredniego

Wobec osoby przyjętej albo wobec osoby zatrzymanej w jednostce Policji, która stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, lub niszczy przedmioty znajdujące się w otoczeniu, może być zastosowany przymus bezpośredni.

27

Przymus bezpośredni zastosowany w:

- izbie wytrzeźwień lub placówce - polega na przytrzymaniu, unieruchomieniu, przymusowym podaniu produktu leczniczego lub izolacji,
- jednostce Policji - polega na przytrzymaniu, unieruchomieniu lub izolacji.

O zastosowaniu przymusu bezpośredniego, a także zaprzestaniu jego stosowania decyduje lekarz lub felczer, który określa rodzaj zastosowanej formy przymusu bezpośredniego oraz osobiście nadzoruje jego wykonanie.

W jednostkach Policji o zastosowaniu przymusu bezpośredniego i zaprzestaniu jego stosowania decyduje komendant jednostki Policji lub osoba przez niego upoważniona, a podczas ich nieobecności - dyżurny jednostki Policji. Jeżeli nie jest możliwe uzyskanie natychmiastowej decyzji osób, o zastosowaniu przymusu bezpośredniego decyduje oraz przymus ten wykonuje funkcjonariusz Policji, o czym niezwłocznie informuje komendanta jednostki Policji (osobę przez niego upoważnioną) lub dyżurnego jednostki Policji.

Ważne!

Przed zastosowaniem przymusu bezpośredniego uprzedza się osobę, wobec której przymus ten ma być zastosowany. Stosuje się taką formę przymusu bezpośredniego, która jest możliwie najmniej uciążliwa dla osoby, wobec której przymus ten ma być zastosowany. Przy zastosowaniu przymusu bezpośredniego należy zachować szczególną ostrożność i dbałość o dobro tej osoby.

28

Formy przymusu bezpośredniego:

- **przytrzymanie** - polega na doraźnym, krótkotrwałym unieruchomieniu osoby z użyciem siły fizycznej,
- **unieruchomienie** - polega na dłużej trwającym obezwładnieniu osoby z użyciem pasów, uchwytów, prześcieradeł lub kaftana bezpieczeństwa,
- **przymusowe podanie produktu leczniczego** - polega na doraźnym lub przewidzianym w planie postępowania leczniczego wprowadzeniu produktu leczniczego do organizmu osoby,
- **izolacja** - polega na umieszczeniu osoby pojedynczo w zamkniętym pomieszczeniu.

Przymus bezpośredni w formie unieruchomienia lub izolacji może być stosowany nie dłużej niż 4 godziny. W razie potrzeby stosowanie przymusu bezpośredniego w tych formach może być przedłużone na następne okresy, nie dłuższe niż 6-godzinne.

Pracownik wyznaczony przez dyrektora izby wytrzeźwień lub kierownika placówki albo funkcjonariusz Policji wyznaczony przez komendanta jednostki Policji lub osobę przez niego upoważnioną, a podczas ich nieobecności - dyżurnego jednostki Policji, jest obowiązany do kontroli stanu zdrowia osoby,

wobec której zastosowano przymus bezpośredni w formie unieruchomienia lub izolacji, nie rzadziej niż co 15 minut, również w czasie snu tej osoby oraz niezwłocznie po zaprzestaniu stosowania przymusu bezpośredniego.

Ważne!

Przymus bezpośredni może trwać tylko do czasu ustania przyczyn jego zastosowania.

29

Zamknięte pomieszczenie przeznaczone do izolacji wyposaża się w instalację monitoringu umożliwiającą stały nadzór nad osobą w nim umieszczoną oraz kontrolę wykonania czynności związanych z tym środkiem przymusu bezpośredniego. Obraz z monitoringu pomieszczeń lub ich części przeznaczonych do celów sanitarnohigienicznych jest przekazywany w sposób uniemożliwiający ukazywanie intymnych części ciała ludzkiego oraz intymnych czynności fizjologicznych.

Dane utrwalone za pomocą urządzeń monitorujących są przetwarzane wyłącznie przez osoby posiadające pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych w celu realizacji zadań określonych w ustawie. Osoby te są zobowiązane do zachowania tych danych w poufności.

Zapis monitoringu jest przechowywany przez okres co najmniej 30 dni, nie dłużej jednak niż 60 dni od dnia jego zarejestrowania, o ile nie zostanie on zabezpieczony jako dowód w sprawie w przypadku toczącego się postępowania. Po upływie terminu przechowywania zapis usuwa się w sposób uniemożliwiający jego odzyskanie. Z usunięcia zapisu sporządza się protokół, w którym należy wskazać datę tej czynności oraz imię i nazwisko osoby, która dokonała usunięcia. Dopuszcza się niszczenie zapisu na urządzeniu monitorującym przez jego automatyczne nadpisanie w przypadku,

gdy warunki techniczne tego urządzenia umożliwiają przechowywanie zapisu przez okres, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

Zwolnienie osoby przyjętej z izby wytrzeźwień, placówki lub z jednostki Policji

30

O zwolnieniu osoby przyjętej z izby wytrzeźwień lub placówki decyduje odpowiednio dyrektor izby wytrzeźwień, kierownik placówki lub upoważniona przez niego osoba, na podstawie badania zawartości alkoholu w organizmie osoby zwalnianej, biorąc pod uwagę opinię lekarza lub felczera. W przypadku braku zgody osoby zwalnianej na przeprowadzenie badania, zwalnia się ją na podstawie opinii lekarza lub felczera izby wytrzeźwień lub placówki.

O zwolnieniu osoby zatrzymanej z jednostki Policji decyduje komendant jednostki Policji lub upoważniona przez niego osoba, na podstawie badania zawartości alkoholu w organizmie osoby zwalnianej, w miarę potrzeb biorąc pod uwagę opinię lekarza lub felczera.

Osobę małoletnią po wytrzeźwieniu przekazuje się rodzicom lub opiekunom, a w przypadku ich niezgłoszenia się - najbliższej placówce interwencyjnej.

Odpłatność za pobyt w izbie wytrzeźwień, placówce lub jednostce Policji

Za pobyt w izbie wytrzeźwień, placówce lub jednostce Policji od osoby przyjętej pobierana jest opłata, której wysokość jest określana przez:

- organy stanowiące jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały - w odniesieniu do opłaty za pobyt w izbie wytrzeźwień lub placówce,
- wojewodę w drodze zarządzenia - w odniesieniu do opłaty za pobyt w jednostce Policji.

Opłata za pobyt w izbie wytrzeźwień lub placówce obejmuje także udzielone świadczenia zdrowotne, podane produkty lecznicze oraz detoksykację.

Ważne!

Maksymalna wysokość opłaty za pobyt w izbie wytrzeźwień, placówce lub jednostce Policji wynosi 316,12 zł.

Termin uiszczenia opłaty za pobyt w izbie wytrzeźwień, placówce lub jednostce Policji wynosi 14 dni od dnia doręczenia wezwania do jej uiszczenia. Do doręczeń stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Ważne!

Roszczenie o uiszczenie opłaty za pobyt w izbie wytrzeźwień, placówce lub jednostce Policji przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, w którym upłynął termin płatności.

Przetwarzanie danych dotyczących osób nadużywających alkoholu oraz członków ich rodzin

Członkowie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań związanych z procedurą zobowiązania do poddania się leczeniu odwykowemu, mogą przetwarzać informacje o osobach nadużywających alkoholu bez ich zgody i wiedzy, a dotyczące stanu zdrowia, nałogów, skazań, mandatów karnych, orzeczeń o ukaraniu, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, z uwzględnieniem następujących danych:

- imienia (imion) i nazwiska,
- daty i miejsca urodzenia,
- płci,
- numeru PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL - serii i numeru dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- stanu cywilnego,
- daty zawarcia małżeństwa, jeżeli dotyczy,
- daty ustania małżeństwa, jeżeli dotyczy,
- wykształcenia,
- zawodu,
- miejsca pracy lub nauki,
- stopnia niezdolności do pracy, posiadania orzeczenia o niepełnosprawności i stopnia niepełnosprawności,
- adresu miejsca zamieszkania lub adresu miejsca pobytu,
- adresu do korespondencji,
- adresu poczty elektronicznej,
- numeru telefonu.

Członkowie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań związanych z procedurą zobowiązania do poddania się leczeniu odwykowemu, mogą przetwarzać dane o członkach rodzin osób poddanych leczeniu odwykowemu w następującym zakresie:

- imienia (imion) i nazwiska,
- daty i miejsca urodzenia,
- płci,
- stopnia pokrewieństwa lub powinowactwa,
- adresu do korespondencji lub numeru telefonu, lub adresu poczty elektronicznej.

Administratorem powyższych danych jest wójt (burmistrz, prezydent miasta), który powołał gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych, która przetwarza dane.

Członkowie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych są obowiązani do zachowania poufności wszelkich informacji i danych, które uzyskali przy realizacji zadań związanych z procedurą zobowiązania do poddania się leczeniu odwykowemu. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych. Przed przystąpieniem do wykonywania czynności związanych z procedurą zobowiązania do poddania się leczeniu odwykowemu członkowie gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych składają, w formie pisemnej, wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), oświadczenie w tym zakresie.

**Punkty nieodpłatnej
pomocy prawnej,
poradnictwa obywatelskiego
oraz nieodpłatnej mediacji
na terenie powiatu żagańskiego**

Nazwa placówki	Dane adresowe	Jak skorzystać ze wsparcia
Punkt nieodpłatnej pomocy prawnej w budynku Starostwa Powiatowego w Żaganu	Żagań ul. Dworcowa 39, pok. 13	Na porady obowiązują zapisy: <ul style="list-style-type: none"> ■ online pod adresem: np.ms.gov.pl/lubuskie/żagański ■ telefonicznie pod numerem tel. 68 470 99 76
Punkt nieodpłatnej pomocy prawnej w budynku Starostwa Powiatowego Filia w Szprotawie	Szprotawa ul. Kościuszki 30 pok. 1	Możliwość dokonania zapisu w godzinach pracy starostwa.
Punkt nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego w budynku Gminnego Centrum Kultury i Sportu w Łowej	Łłowa ul. Żagańska 15, parter, pok. 5	W dni ustawowo wolne od pracy (w tym w święta państwowe) punkty są nieczynne. Na poradę należy zabrać ze sobą posiadaną dokumentację w sprawie.

Nieodpłatna pomoc prawna obejmuje:

- poinformowanie osoby fizycznej o obowiązującym stanie prawnym oraz przysługujących jej uprawnieniach lub spoczywających na niej obowiązkach, w tym w związku z toczącym się postępowaniem przygotowawczym, administracyjnym, sądowym lub sądownoadministracyjnym lub,
- wskazanie osobie fizycznej sposobu rozwiązania jej problemu prawnego, lub
- sporządzenie projektu pisma w sprawach, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyłączeniem pism procesowych w toczącym się postępowaniu przygotowawczym lub sądowym i pism w toczącym się postępowaniu sądowno-administracyjnym, lub,
- nieodpłatną mediację, lub
- sporządzenie projektu pisma o zwolnienie od kosztów sądowych lub ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu sądowym lub ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w postępowaniu sądowno-administracyjnym oraz poinformowanie o kosztach postępowania i ryzyku finansowym związanym ze skierowaniem sprawy na drogę sądową.

Nieodpłatne poradnictwo obywatelskie obejmuje działania dostosowane do indywidualnej sytuacji osoby fizycznej, zmierzające do podniesienia świadomości tej osoby o przysługujących jej uprawnieniach lub spoczywających na niej obowiązkach oraz wsparcia w samodzielnym rozwiązywaniu problemu, w tym, w razie potrzeby, sporządzenie wspólnie z osobą uprawnioną planu działania i pomoc w jego realizacji.

Nieodpłatne poradnictwo obywatelskie obejmuje w szczególności porady dla osób zadłużonych i porady z zakresu spraw mieszkaniowych oraz zabezpieczenia społecznego.

Nieodpłatne poradnictwo obywatelskie obejmuje również nieodpłatną mediację.

**Placówki wsparcia i poradnictwa
dla osób i rodzin dotkniętych
problemem alkoholowym**

- powiat żagański

Nazwa placówki	Dane adresowe	Rodzaj świadczonej pomocy
Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Żaganiu	Żagań, ul. Śląska 1 tel.: 68 477 29 00	<ul style="list-style-type: none"> – diagnoza psychologiczno – pedagogiczna, – poradnictwo psychologiczne i pedagogiczne, – konsultacje specjalistyczne, – warsztaty umiejętności wychowawczych dla rodziców, – mediacje rodzinne, – terapia indywidualna dzieci i młodzieży doświadczających przemocy, – praca z rodzinami, w których występuje przemoc, – indywidualna praca z ofiarami przemocy, – terapia dla sprawców przemocy, – terapia socjologiczna, logopedyczna, – rehabilitacyjna pomoc dla osób potrzebujących pomocy, – punkt uzależnień toksycznych
Punkt Interwencji Kryzysowej w Żaganiu	Żagań, ul. Śląska 1 tel.: 68 477 77 75	<ul style="list-style-type: none"> – pomoc psychologiczna, – pomoc pedagogiczna, – poradnictwo rodzinne, – wskazanie miejsc, gdzie można uzyskać pomoc, w związku z przemocą w rodzinie
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Żaganiu	Żagań, ul. Śląska 1 tel.: 68 477 77 95-97	<ul style="list-style-type: none"> – pomoc socjalna, – poradnictwo
Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Szprotawie	Szprotawa, ul. Jana III Sobieskiego 69 tel.: 68 376 22 49	<ul style="list-style-type: none"> – diagnoza psychologiczno – pedagogiczna, – poradnictwo psychologiczne i pedagogiczne, – konsultacje specjalistyczne, – warsztaty umiejętności wychowawczych dla rodziców – terapia indywidualna dzieci i młodzieży doświadczających przemocy, – praca z rodzinami, w których występuje przemoc

Nazwa placówki	Dane adresowe	Rodzaj świadczonej pomocy
Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Żaganiu	Żagań ul. Pstrowskiego 3 tel.: 68 478 14 54	– poradnictwo w zakresie opieki społecznej, – udzielanie informacji o przysługujących świadczeniach i dostępnych formach pomocy oraz kwalifikowanie do ich uzyskania,
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Żaganiu	Żagań ul. Armii Krajowej 9 tel.: 68 458 48 28	– kierowanie do uzyskania poradnictwa specjalistycznego,
Ośrodek Pomocy Społecznej w Brzeźnicy	Brzeźnica ul. Zielonogórska 24A/2 tel.: 68 377 16 23	– dokonanie diagnozy sytuacji rodziny lub osoby, – pomoc finansowa i rzeczowa,
Ośrodek Pomocy Społecznej w Niegosławicach	Niegosławice nr 55 tel.: 68 378 11 58 lub 68 378 10 75	– pomoc w zapewnieniu schronienia, kierowanie do domów samotnej matki, schronisk, itp.
Ośrodek Pomocy Społecznej w Małomicach	Małomice ul. Konopnickiej 7 tel.: 68 376 90 37	– wskazanie miejsc gdzie można uzyskać pomoc, w związku z przemocą w rodzinie
Ośrodek Pomocy Społecznej w Iłowej	Iłowa ul. Kolejowa 7 tel.: 68 377 49 48	
Ośrodek Pomocy Społecznej w Gozdniczy	Gozdnica ul. Świerczewskiego 2 tel.: 68 360 11 50	
Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Wymiarkach	Wymiarki ul. Księcia Witolda 5 tel.: 068 360 40 50, 68 360 40 45 wew.19	
Ośrodek Pomocy Społecznej w Szprotawie	Szprotawa ul. Krasińskiego 23 tel.: 68 376 26 81	
Wincentyńskie Centrum Pomocy Rodzinie przy Parafii NSPJ w Iłowej	Iłowa ul. Żagańska 44 tel.: 68 363 46 12	– prowadzenie świetlicy dla dzieci z rodzin dysfunkcyjnych, – grupa wsparcia dla kobiet – ofiar przemocy w rodzinie, – terapia uzależnień
Dom Samotnej Matki w Żaganiu	Żagań ul. Piłsudskiego 21 tel.: 068 367 13 11 tel. kom. 510 127 253	– zapewnienie schronienia dla kobiet i ich dzieci, – poradnictwo, – wsparcie
Żagańskie Stowarzyszenie KLUBU ABSTYNENTA „PROMYK”	Żagań ul. Buczka 6 tel.: 68 477 39 12	– doradztwo w sprawach uzależnień, – wsparcie dla osób współuzależnionych od alkoholu

Nazwa placówki	Dane adresowe	Rodzaj świadczonej pomocy
Ośrodek Terapeutyczny Profil w Żaganianu	Żagań ul. Jana Pawła II 1/1 tel.: 68 363 48 73	– pomoc, wsparcie dla osób uzależnionych i współuzależnionych od alkoholu
Poradnia Zdrowia Psychicznego Specjalistyczny Ośrodek Higieny i Terapii Psychiczej w Szprotawie	Szprotawa ul. Sobieskiego 70 tel.: 68 378 30 40	– terapia z osobami uzależnionymi
Klub AA Maratończyk w Szprotawie	Szprotawa ul. Krasieńskiego 23 tel.: 68 376 49 32	– pomoc w zwalczaniu nałogu, – doradztwo w sprawach uzależnień, – pomoc psychiatryczna i psychologiczna
Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Żaganianu - przy Urzędzie Miasta w Żaganianu	Żagań ul. Jana Pawła II 15 tel.: 68 377 10 10	– rozpoznawanie przemocy w rodzinach alkoholowych, – podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Żaganianu - przy Urzędzie Gminy w Żaganianu	Żagań ul. Armii Krajowej 9 tel.: 68 458 48 04 wew. 30	
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Brzeźnicy - przy Urzędzie Gminy w Brzeźnicy	Brzeźnica ul. Zielonogórska 30 tel.: 68 368 16 15	
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Iłowej	Iłowa ul. Żagańska 44 tel.: 68 360 00 45	
Gminna Komisja Rozwiązywania problemów Alkoholowych i Narkomanii w Niegosławicach - przy Urzędzie Gminy w Niegosławicach	Niegosławice nr 55 tel.: 68 378 10 75	
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Małomicach - przy Urzędzie Miejskim w Małomicach	Małomice pl. Konstytucji 3 Maja 1 tel.: 68 376 90 27 wew. 36	

Nazwa placówki	Dane adresowe	Rodzaj świadczonej pomocy
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gozdnicy przy Urzędzie Miasta w Gozdnicy	Gozdnica ul. Świerczewskiego 2 tel.: 68 360 11 49	– rozpoznawanie przemocy w rodzinach alkoholowych, – podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Wymiarkach	Wymiarki ul. Ks. Witolda 5 tel.: 68 360 40 45 wew. 21	
Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Narkomanii w Szprotawie	Szprotawa ul. Rynek 45 tel.: 68 376 07 55	
Jadłodajnia i Świetlica dla Dzieci im. Św. Marii De Mattias przy Parafii Wniebowstąpienia NMP w Żaganiu	Żagań Pl. Klasztorny 8 tel.: 660 063 918	– posiłki dla wszystkich potrzebujących (warunek – osoby trzeźwe), – prowadzenie świetlicy dla dzieci z rodzin dysfunkcyjnych
Komenda Powiatowa Policji w Żaganiu	Żagań ul. Nowogródzka 1 tel.: 68 476 32 11	– zgłoszenie przemocy w rodzinie, – interwencja wobec przemocy w rodzinie,
Komisariat Policji w Iłowej	Iłowa ul. Żagańska 40 tel.: 68 360 95 00	– pomoc prawna, – poradnictwo
Komisariat Policji w Szprotawie	Szprotawa ul. Niepodległości 6 tel.: 68 376 19 11	
Prokuratura Rejonowa w Żaganiu	Żagań ul. Dworcowa 57 tel.: 68 377 21 48	– zgłoszenie przemocy/znęcania w rodzinie,

Źródło: Lubuska Tarcza. Wykaz instytucji i organizacji udzielających pomocy rodzinom dotkniętym przemocą w rodzinie w województwie lubuskim

**Placówki wsparcia i poradnictwa
dla osób i rodzin dotkniętych
problemem alkoholowym**

- województwo lubuskie

Nazwa placówki	Dane adresowe	Rodzaj świadczonej pomocy
Wojewódzki Ośrodek Terapii Uzależnienia i Współzależnienia od Alkoholu w Zielonej Górze	Zielona Góra ul. Wazów 36 tel.: 68 325 79 17	– poradnictwo, – udzielanie informacji, – psychoterapia, – psychoedukacja
Lubuski Ośrodek Profilaktyki i Terapii dla Osób Uzależnionych i Współzależnionych od Narkotyków w Zielonej Górze	Zielona Góra ul. Jelenia 1a tel.: 68 453 20 00	– poradnictwo, – udzielanie informacji, – psychoterapia, – badania psychologiczne
Sąd Okręgowy w Zielonej Górze	Zielona Góra pl. Słowiański 1 tel.: 68 322 02 18	– prowadzenie postępowań w przedmiocie ubezwłasnowolnienia – sąd II instancji w stosunku do Sądu Rejonowego w Żaganiu

Zielona Góra - Żagań 2020